

около му; нъ понеже го имахъ въ Шумадиѣ, въ най-голъмы-те провинціи, като за главъ, затова му ся и падна испосле едно по-голъмо отличие надъ други-тъ.

ГЛАВА ШЕСТА.

БОЕВЕ-ТЪ И УСПѢХЪ-ТЪ НА СЪРБИ-ТЪ.

Сила-та на даи-тъ небъше още съвсѣмъ уничтожена; крѣпосты-тъ бѣхъ още въ тѣхны-тъ рѣцѣ. Тѣи мисляхъ че рая-та ще ся задоволи съ тѣхны-тъ обѣщанія и започнахъ да правятъ уговоры; нъ всуе. Като дойде най-после митрополитъ-тъ Леонтій, кой-то бѣше на Сърби-тъ почти тѣй сѣщо омразенъ както и сами-тъ турцы, изъ Бѣлградъ съ новы предложенія, изяснихъ ся Сърби-тъ нахъсо, че догдѣ-то не имъ ся предятъ даи-тъ, нека ся ненадѣвѣтъ за никакъвъ миръ.

На първо-то известие, заради породившій ся немиръ, бѣше излѣгалъ Гушанцъ-Али съ 1000 карджалии на границѣ-тѣ. Они бѣхъ ся приклонили, за да воювать заедно съ Сърби-тъ, нъ и пакъ тѣи нещѣхъ никакъ да гледать турцы-тъ помѣжду си, кое-то имя имъ ся представляваше тутакси като понятие на одного властника. Напротивъ даи-тъ пакъ примамвахъ карджалии-тъ и имъ показахъ квартиру (конакъ) на Врачаръ (предъ Бѣлградъ).

Отъ другъ странъ дойде на даи-тъ помощъ отъ тѣхный-тъ босненскій пріятель Алибей Видайча. Въ прочемъ държаше Видайчъ за непо-